

12 Atom wodoru

W tym rozdziale przedstawimy rozwiązanie równania Schrödingera dla ruchu elektronu o masie μ w potencjale Coulomba.

Spektrum atomu wodoropodobnego można znaleźć rozwiązując radialne równanie Schrödingera

$$\left[-\frac{1}{r^2} \frac{d}{dr} \left(r^2 \frac{d}{dr} \right) + \frac{2\mu}{\hbar^2} (V(r) - E) + \frac{l(l+1)}{r^2} \right] u(r) = 0 \quad (12.1)$$

z potencjałem

$$V(r) = -\frac{Ze^2}{r} \quad (12.2)$$

ale istnieje też pouczająca metoda algebraiczna, przedstawiona w podręczniku Schiffa. Przypomnijmy, że pełna funkcja falowa ma postać

$$\psi_{lm}^n(r, \theta, \varphi) = u_l^n(r) Y_l^m(\theta, \varphi), \quad (12.3)$$

gdzie radialna funkcja u zależy jawnie od l i – jak się zaraz przekonamy – od liczby kwantowej n zwanej *radialną*.

Aby rozwiązać równanie (12.1) wprowadźmy nową zmienną

$$\rho = \frac{\sqrt{8\mu|E|}}{\hbar} r \quad (12.4)$$

oraz stałą λ związaną z energią E (która jest ujemna, gdyż potencjał Coulomba jest zawsze mniejszy od zera)

$$\lambda = \frac{Ze^2}{\hbar} \sqrt{\frac{\mu}{2|E|}}. \quad (12.5)$$

Przy takich oznaczeniach równanie (12.1) przyjmuje postać

$$u'' + \frac{2}{\rho} u' + \left[\frac{\lambda}{\rho} - \frac{1}{4} - \frac{l(l+1)}{\rho^2} \right] u = 0. \quad (12.6)$$

Zauważmy, że człon λ/ρ powstał z potencjału $V(r)$ a stała $-1/4$ jest pozostałością po E .

Asymptotycznie równanie (12.6) redukuje się do

$$u'' - \frac{1}{4}u = 0,$$

co daje

$$u \sim e^{-\rho/2}.$$

Zatem rozwiązania szukamy w postaci

$$u(\rho) = F(\rho)e^{-\rho/2}. \quad (12.7)$$

Równanie na $F(\rho)$ przyjmuje postać

$$F'' + \left(\frac{2}{\rho} - 1\right) F' + \left[\frac{\lambda - 1}{\rho} - \frac{l(l+1)}{\rho^2}\right] F = 0. \quad (12.8)$$

Rozwiązania szukamy w postaci szeregu

$$F(\rho) = \rho^s \sum_{\nu=0}^{\infty} a_{\nu} \rho^{\nu}. \quad (12.9)$$

Równanie charakterystyczne na s ma postać

$$s(s+1) - l(l+1) = 0, \quad (12.10)$$

co daje dwa możliwe rozwiązania

$$s = l \quad \text{i} \quad l = -(l+1). \quad (12.11)$$

Oczywiście tylko rozwiązanie $s = l$ daje porządne zachowanie funkcji F w $\rho = 0$. Relacja rekurencyjna na współczynniki a_{ν} ma postać

$$a_{\nu+1} = \frac{\nu + 1 + l - \lambda}{(\nu + 1)(\nu + 2l + 2)} a_{\nu}. \quad (12.12)$$

Dla dużych ν rekurencja ta redukuje się do

$$a_{\nu+1} \simeq \frac{1}{\nu} a_{\nu}$$

co, podobnie jak w przypadku oscylatora harmonicznego, daje asymptotykę w postaci e^{ρ} . Aby całe rozwiązanie (12.7) było skończone w $\rho = \infty$ musimy urwać szereg we wzorze (12.9) żądając aby dla jakiegoś ν_0

$$\lambda = \nu_0 + 1 + l. \quad (12.13)$$

Oznaczając

$$n = \nu_0 + 1 + l \quad (12.14)$$

otrzymujemy ostateczny wzór na energię atomu wodoropodobnego:

$$E_n = -\frac{\mu e^4 Z^2}{2\hbar^2 n^2} = -\frac{e^2 Z^2}{2a_0 n^2}, \quad a_0 = \frac{\hbar^2}{\mu e^2}, \quad (12.15)$$

gdzie stała $a_0 = 5,29 \times 10^{-9}$ cm ($1/2 \times 10^{-8}$ cm) ma sens średniego promienia orbity atomu wodoru. Zauważmy, że n zmienia się od 1, 2 do ∞ .